
Habilitacja z zakresu historii astronomii

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 11/1-2, 176

1966

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W związku z mecenatem naukowym Wazów dr. K. Targosz-Kretowa zwróciła uwagę, że nie obejmował on wyłącznie dziedziny nauk ścisłych i przyrodniczych, głównie dotychczas uwzględnianych, lecz również w dużym zakresie nauki humanistyczne. Dr. Targosz-Kretowa podkreśliła nadto, że bardziej szczegółowe badania doprowadzą niewątpliwie do stworzenia bogatszego obrazu mecenatu królewskiego w Polsce w XVII w. niż się dotychczas przypuszczało, również w odniesieniu do drugiej połowy XVII w., gdy mimo dotkliwego ciosu zadanego kulturze materialnej i umysłowej Warszawy przez Szwedów daje się zauważyć szybka regeneracja życia umysłowego na dworze.

Doc. Hajdukiewicz wypuklił silne związki Warszawy z Uniwersytetem Krakowskim i początki ruchu wydawniczego w Warszawie. Postulował on szersze uwzględnienie w badaniach działalności kolegium jezuickiego i pijarskiego. Prof. Barycz wysunął również postulat bliższego przebadania i szerszego przedstawienia nurtu mieszczańskiego w życiu umysłowym Warszawy, akcentując problem studiów zagranicznych warszawian jako bardzo znamienne zjawisko pod koniec XVI i w XVII w. Prof. Barycz przytoczył przykład studiów padewskich i wojaży mieszczanina warszawskiego S. Baryczki, jego odwiedziły u Galileusza oraz stosunki intelektualne z emigrantem szkockim T. Segethem.

Doc. S. Szpilczyński zwrócił uwagę, że start Warszawy był późny, ale też nie obciążony balastem hamującej rozwój intelektualny tradycji. Dalsi dyskutanci dorzucili wiadomości o poszczególnych uczonych związanych ze środowiskiem warszawskim — prof. Hubicki o T. L. Burattinim, prof. Gaweł o M. Bernitzu, dr T. A. Kowalski dodał wreszcie pewne uwagi w związku z mecenatem.

Karolina Targosz-Kretowa

HABILITACJA Z ZAKRESU HISTORII ASTRONOMII

W dniu 17 listopada 1965 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu odbyło się kolokwium habilitacyjne dra Jerzego Dobrzyckiego, adiunkta Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN (rozprawa habilitacyjna dra Dobrzyckiego, *Teoria precesji w astronomii średniowiecznej*, opublikowana została w „Studiach i Materiałach z Dziejów Nauki Polskiej”, seria C, zesz. 11). Recenzentami byli: prof. Józef Witkowski (Poznań), prof. Armin Teske (Lublin) i doc. Tadeusz Przytkowski (Jędrzejów). Po kolokwium, w którym uczestniczyli również zaproszeni specjaliści historii średniowiecznej z Torunia, prof. Karol Górski i prof. Marian Biskup, kandydat wygłosił wykład habilitacyjny *Astronomia prehistoryczna na ziemiach polskich*. Rada Wydziału uchwaliła jednomyślnie nadanie drowi J. Dobrzyckiemu stopnia docenta.

HISTORIA BADAŃ ARCHEOLOGICZNYCH NA I MIĘDZYNARODOWYM KONGRESIE ARCHEOLOGII SŁOWIAŃSKIEJ

Obrady międzynarodowych, a nawet tylko krajowych kongresów czy zjazdów, grupujących przedstawicieli poszczególnych dyscyplin naukowych, dają zawsze możliwość podsumowania osiągnięć ostatniego okresu rozwoju danej gałęzi wiedzy. Często są także okazją do głębszego, retrospektywnego spojrzenia i oceny dorobku czasów dawniejszych. Zagadnienia podobne wystąpiły tym pełniej na Międzynarodowym Kongresie Archeologii Słowiańskiej (Warszawa, 14—18 IX 1965), że pierwsze tego rodzaju szeroko zakrojone spotkanie reprezentantów badań wczesnych dziejów Słowiańszczyzny z różnych krajów europejskich stać się miało niejako punktem